

(CD-82) ૭ – જેમ એક ને એકનો સરવાળો

જેમ એક ને એકનો સરવાળો, બે લખીએ છે અંકોમાં;
તેમ સર્વે સૈદ્ધાંતિક સૂત્રો, અફર છે અહીં લોકોમાં.
શાસ્ત્રોમાં દર્શન નય-નિક્ષેપ, ‘વ્યૂપોઈંટો’ છે ભાષ્યોનાં;
ઝમઝમ પાણી, ‘વોટર’ કે જળ, ‘ઓ’ ને વત્તા ‘એચટુ’માં.

સૌ શબ્દ જુદાં, પણ એક જ અર્થી, દુનિયાભરની ભાષામાં;
સમશાને જતી એક જ અર્થી, ડાઘુ-કાંઘે જાત્રામાં.
જેને ‘કર્મ’ કહે છે જૈનીઝમ, ‘ત્રિ-વાસના’ કહે બુદ્ધિઝમ;
વેદાંત કહે છે ‘અવિદ્યા’, ‘ક્લેશિત જીવ’ કહે અન્ય મતમ.

દ્રષ્ટાંતો શ્રીમદ ભાગવતમાં, ‘ગીતાજી’માં સિદ્ધાંતો;
કથાનુયોગે અંતિમ સાર, નિર્ણય કર, તું આત્મા છો.
છે જુદી ભાષા, જુદા મત, વિશ્વે ‘રિલેટિવ’ ધર્મોમાં;
તે ‘રિયલ’માં છે સ્વભાવરસ, હિસાબી ફળ છે કર્મોનાં.

જ્યારે કર્મનું ફળ પાકે ત્યારે, સંજોગો ભેગાં થાશે;
‘તે’ ‘શક્તિ વ્યવસ્થિત’ ‘મિકેનિકલ’, ‘રિઝલ્ટો’ પુદગલનાં છે.
જો શંભુમેળા સાંયોગિક, ભેગાં કર્તા ‘વ્યવસ્થિત’;
જગ વિભાવોનાં ભોગવટાં, વેદે કાયા પ્રતિષ્ઠિત.

અહીં પ્રાપ્તશરીરમાં વ્યાપ્તાત્મા, ‘હું’ માને છે સંસારી;
ને પ્રજાદેવી આત્માક્ષી, હું બતલાવે સિદ્ધાર્થી.
બધી બુદ્ધિ-મિલકત ‘ટેમ્પરરી’, ‘પરમેનન્ટ’ છે સરળ સમજ;
મન, ચિત્ત, અહમ, રૂપી ‘ફિઝિકલ’, મૂળ પ્રકાશ રૂપાતીત કેવળ.

યુગપદ આકારી સ્વ-જ્યોતિ, પ્રકાશ ક્યાંય ન ઠરડાયે;
જે કાયમ છે ‘જ્ઞેયો’થી જુદો, બિંબ અરીસે ઝળકાયે.

‘હું’ જાતે કેવળ આત્મા છું, અનંત ગુણનો ભંડારી;
પોતાનાં ગુણમાં સતત રમણ, સ્વ-સ્થિર કેવળ છું મોક્ષે શ્રી. -જેમ...

